

Sataman illan 12.12.2020 opetus

Arto Malmberg

Messikysymykset ovat tekstin lomassa punaisella.
Keskittykää niihin mitkä nousevat ajankohtaisiksi.
Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen Jumalan Pyhän Hengen vaikutusta kokoontumiseen.

Arto ottaa mielellään vastaan ”kaikenkarvaista palautetta” opetukseen ja kysymyksiin liittyen.
arto@satamaseurakunta.fi

Teemakuva

Johdanto:

Olen viimeisen kuukauden aikana lähes päivittäin viipynyt vähän kerrallaan Joosefin kertomuksen äärellä. Se on puhutellut kovasti ja en voi kuin ihmetellä Jumalan sanan syvyyttä. Itselleni tämä aika on avannut ymmärrystä siihen, että yksikin Raamatun jae voi ravita sisintäni ja henkeäni loputtomasti.

Hämärästi muistan uskonsa tähden vankilassa vuosikausia viruneen kertoneen, kuinka yksi Raamatun jae tai osa siitä, kantoi häntä läpi noiden vankilavuosien. Se jae oli Jeesuksen sanoja: ”Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.”

Onko sinulla rakkainta Raamatun jaetta, jota muistelet silloin tällöin elämässäsi?

Kertomus Joosefin elämästä, antaa meille myös paljon sellaista, joka kantaa elämän haasteiden keskellä.

Kertomus Joosefista ja Jaakobin perheen vaiheista etenee selkeästi ja niinpä etenen opetuksessanikin Raamatun tekstisisältöä mukaillen.

1. Nimen kertomaa

Niin kuin varmasti muistamme, Jaakobin perheessä lapsia nimettiin tilanteisiin ja olosuhteisiin liittyen.

Mitä oma nimesi sinulle kertoo?

Tiedätkö oman nimesi taustahistoriaa?

Mitä sinulle merkitsee, että Jumala on kutsunut sinut sinun nimelläsi omakseen?

Joosef selkeästi jatkoi tuota samaa perinnettä.

Joosefille syntyi, ennenkuin nälkävuosi tuli, kaksi poikaa, jotka Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär, synnytti hänelle.

Esikoiselle Joosef antoi nimen Manasse, sillä, sanoi hän, Jumala on saattanut minut unhottamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin.

Toiselle hän antoi nimen Efraim, , sillä, sanoi hän, Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi kärsimysteni maassa. 1. Moos 41:50-52

Joosef sai kaksi poikaa, joiden nimet kertovat jotain Joosefin mielenmaisemasta.

Manasse hän (Jumala) on antanut minun unohtaa.

Mitä nimi Manasse ja Efraim tarkoittavat Joosefin elämässä?

Joosefin pojat

Oliko Joosef pyrkinyt aktiivisesti unohtamaan kaiken kokemansa vääryyden ja jopa perheensä? Näin tätä nimen antamista tulkitsen. Joosefilla ei todennäköisesti ensimmäisenä ollut mielessään pelastaa Kanaanin maassa olevaa perhettään. Katovuosien alkaessa Joosef varmasti tiesi, että myös siellä oli ruuasta pulaa, tultiinhan viljaa ostamaan Egyptistä eri puolilta sen aikaista maailmaa.

Hän oli saanut korkean aseman, vakaan toimeentulon, vaimon ja kaksi poikaa, elämä oli keikahtanut täysin pääläelleen aikaisemmasta. Joskin sama vastuullinen tekeminen jatkui koko ajan Joosefin elämässä. Vastuuta oli nyt vain monin verroin enemmän ja lisää. Joosefin päivät varmasti täyttyivät työn teosta ja paljosta vastuusta.

Joosef ei ottanut askeltakaan Kanaanin maassa olevaan lapsuuden kotinsa suuntaan. Olisihan hänellä varmasti ollut resursseja tuon yhdeksän vuoden aikana poiketa morjestamassa isäänsä ja perhettään. Niin hän ei kuitenkaan tehnyt. Olihan katovuosiakin ollut jo kohta kaksi vuotta.

Asiat kuitenkin Jumalan näkökulmasta kulkivat vakaasti kohti tavoitetta ja päämäärää. Päämääränä Jaakobin perheen pelastuminen nälkäkuolemalta ja suotuisat olosuhteet kasvaa suureksi kansaksi. Jumalan unelma, missio, eteni kohti

täyttymystään.

Mikä oli Jumalan unelma Joosefin elämässä?

Sovellus: Joosefin unessaan saama näky oli varmasti monta kertaa kokenut kuoleman. Raamatun henkilöiden elämää seuratessa näyttää usein olevan niin, että Jumalan antamat unelmat kokevat kuoleman ja sitten myöhemmin ns. ylösnousemuksen. Parina esimerkkinä Mooses ja Daavid, joiden polku oli myös varsin kivikkoinen.

Entä sitten sinun ja minun kohdalla. Jumalan suunnitelmissa kulkeminen ei tarkoittane meidänkään kohdalla helppoutta tai elämää ilman vastoinkäymisiä. Voi olla myös niin, että olet kuopannut saamasi kutsun tai jopa unohtanut sen jo vuosia sitten. Jumalalla kuitenkin keinonsa herätellä ne henkiin. Niin kävi Joosefillekin.

Oletko sinä saanut henkilökohtaista erityistä näkyä/ kutsua/ unelmaa Jumalalta? Mitä sille kuuluu nyt?

Uskallatko tässä elämäsi vaiheessa unelmoida?

Mistä unelmoit?

2. Kuulopuheita

Jaakob puhuu pojilleen parin viikon kävelymatkan päässä Joosefista seuraavaa...

42:1 Mutta kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, sanoi hän pojillensa:

Mitä epäröitte?

42:2 Ja hän sanoi: Katso, minä olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi.

42:3 Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä.

1. Moos.42:1 – 3

Miksi Jaakob lähetti poikansa Egyptiin?

Jaakob ei epäröinyt lähettää poikiaan kuulemansa perusteella hakemaan viljaa Egyptistä. Pelissä oli aika paljon: ”että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi.”

Kuulopuhe

Tilanne oli siis jo varsin huolestuttava ja satsaus varsin kova. Hän lähettää kaikki muut kymmenen poikaansa matkaan, paitsi ei Benjaminia. Matka-aika oli arviolta pari viikkoa sivuunsa eli he palaisivat aikaisintaan kuukauden päästä lähdöstä.

Sovellus; Jaakob kuuli viestin mahdollisuudesta pelastua ja hän toimi sen mukaan. Tänä päivänä meillekin on annettu viesti, jossa kerrotaan pelastuksen mahdollisuudesta. Tämä maailma ja me ihmiset olemme hukkumassa synteihimme. Kysymys on ikuisesta elämästä ja ikuisesta kuolemasta. Panokset ovat varsin kovat. Meille on kuitenkin valmistettu pelastus Jeesuksessa Kristuksessa. Jeesus kärsi syntiemme rangaistuksen, että me voisimme päästä yhteyteen Isän Jumalan kanssa. Tuon pelastuksen voimme omistaa itsellemme uskon kautta. Uskon askel ja teko on siinä, että turvaat Jeesukseen syntiesi sovittajana. Hänellä on valta antaa sinulle syntisi anteeksi ja hän haluaa myös olla Herrasi. Sinun valintasi on siinä, haluatko uskoa tämän uutisen ja toimia sen mukaan, vai jääkö se sinulla kuulopuheeksi, jonka todenperäisyyttä et halua edes varmistaa. Nimittäin, jos otat vastaan tämän uutisen ja toimit sen mukaan, tulet varmasti tietämään onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani.

Kuinka elävä ja todellinen sinulle on tänä päivänä pelastus kadotuksesta?

Kenelle sinä haluaisit kertoa tänä jouluna, mitä Jeesuksen syntymä ja kuolema sinulle tarkoittaa?

3. Unet toteutuu

Palataan Joosefin työn ääreen. Joosefin päivät etenevät jo varmasti rutiinilla, kun yhtäkkiä hän joutuukin kasvotusten menneisyytensä kanssa.

Mutta Joosef oli vallanpitäjänä maassa; hän myi viljaa kaikelle maan kansalle. Niin Joosefin veljet tulivat ja kumartuivat hänen edessään kasvoilleen maahan. Ja Joosef näki veljensä, ja hän tunsu heidät, mutta tekeytyi heille vieraaksi, puhutteli heitä ankarasti ja kysyi heiltä: Mistä te tulette? He vastasivat: Kanaanin maasta tulemme, ostamaan elintarpeita.

Ja Joosef tunsi veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä.

Silloin Joosef muisti unet, jotka hän oli nähnyt heistä, ja sanoi heille: Te olette vakoojia; olette tulleet katsomaan, mistä maa olisi avoin.

He vastasivat hänelle: Ei, herra; palvelijasi ovat tulleet ostamaan elintarpeita.

Me olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä; palvelijasi eivät ole vakoojia. 1. Moos. 42:6-11

Miksi Joosef tekeytyi vieraaksi veljilleen?

Mitä veljet vastasivat Joosefin epäilyyn, mitä he ovat? Mitä he ovat ja MILLAISIA he ovat?

Joosef tuntee veljensä, muistaa unensa. Usein näistä vaiheista mainitaan kuinka Joosef koettelee veljiään. Luulen että vielä kovemmassa koetuksessa on Joosef itse. Hän joutui kohtamaan menneisyyden kivut, hylkäämisen, vihan, ikävän, kaikki voimakkaat tunteet suhteessa veljiinsä.

Veljet polvillaan Joosefin edessä

Hänen käyttäytymisensä ei puhu sen puolesta, että hän olisi aktiivisesti odottanut kuinka pääsisi pelastamaan veljensä ja heidän perheensä nälkäkuolemalta.

Nyt hänellä on valtaa ja mahdollisuus kostaa, vaikka korkojen kanssa. Kostosta pidättäytymistä ei varmasti helpota veljien kommentti itsestään: "...olemme rehellisiä miehiä...". Tunteiden myllerryksestä kertoo Joosefin poukkoilevat päätökset.

Ensin hän vaatii että yhdeksän veljistä jää vangiksi ja yksi lähtee hakemaan Benjaminia. Kolme päivää asiaa pyöriteltyään hän päättääkin, että yksi veljistä Simeon jää vangiksi ja muut voivat palata, ettei perheet kuole nälkään.

Samaan aikaan veljet kokevat syvää syyllisyyttä siitä, mitä olivat aikanaan tehneet Joosefille. He keskustelevat keskenään siitä, kuinka Joosef oli anonut heiltä armoa, jota he eivät kuitenkaan hänelle antaneet. He ymmärsivät nyt, että heidän oli kohdattava tekonsa seuraukset.

Joosef kuulee veljiensä välisen keskustelun ja ymmärtää heidän kokevan syyllisyyttä siitä, kun möivät hänet orjaksi. Tämän kuuleminen murtaa Joosefin kyyneliin ja hän menee itkemään salassa.

Sovellus: Joosef halusi noudattaa elämässään Jumalan tahtoa. Se että hän halusi elää oikeamielisesti, ei tehnyt hänestä yli-ihmistä. Joosef joutui kohtaamaan elämänsä suurimman trauman, se teki kipeää ja hän myös tarvitsi aikaa sen käsittelyyn. Siihen hän sai aikaa arviolta vähintään pari-kolme kuukautta, sen ajan kun veljet menivät käymään kotonaan.

Meistäkään ei tule yli-ihmisiä Jeesuksen seurassa. Uskovankin on kohdattava elämänsä varjot ja traumat, onpa hänen elämänsä kuinka Jumalista tahansa. Elämän kipujen ja menneisyyden varjojen kohtaaminen yhdessä läheisten ja Jumalan kanssa on tarpeellista ja myös mahdollista. Mahdollista silloinkin, kun reaktiomme menee välillä yli ja emme pysty ajattelemaan asioita kovinkaan järkevästi. On hyvä tietää, että Herra on luonut meidät ihmisiksi ja myös kohtelee meitä ihmisinä. Hän antaa meille myös aikaa parantumiseen ja tekee sitä pikkuhiljaa, koko elämämme ajan. Joosefkin joutui kohtaamaan uudelleen elämänsä varjoja lähempänä neljää kymmentä.

Mitä ajatuksia sinussa herää, kun luet Raamatusta Joosefin ja hänen veljiensä ensikohtaamista vuosien tauon jälkeen, kun Joosef on tiukkana ja veljiä kalvaa menneisyyden syyllisyys?

Miltä Joosefin anteeksiantamattomuus veljiä kohtaan herättää sinussa?

Onko sinulla kokemusta siitä, kun anteeksiantamus tuo vapauden?

Onko sinun elämässäsi jokin katkera käänne, jota et ole vielä pystynyt antamaan anteeksi? Olisiko nyt aika antaa anteeksi?

Veljet myös joutuivat kohtaamaan tekonsa seuraukset. Syyllisyys nosti päätään. Ahdistus valtasi mielen. Veljetkin joutuivat kovaan prosessiin, siitä kertoo heidän keskustelunsa. Hyvää on se, että he puhuivat asiasta, joka onkin olennaisen tärkeää kriisin kohdatessa.

Onko sinulla kokemusta syyllisyyden raskaasta painosta?

Mikä tuo vapauden syyllisyydestä?

4. Päästä irti!

Veljet palasivat kotiinsa ja kertoivat isälleen uutiset reissustaan. Jaakobia tieto siitä,

että Benjaminkin pitäisi lähettää matkaan, ahdisti. Jaakob näyttää jollain tavoin ripustautuneen kiinni Benjaminiin, ikään kuin hänen elämänsä onni oli kiinni Benjaminista.

Mutta hän sanoi: Ei minun poikani saa lähteä teidän kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja hän on yksin jäljellä; jos onnettomuus kohtaa häntä matkalla, jolle aiotte lähteä, niin te saatatte minun harmaat hapseni vaipumaan murheella tuonelaan. 1. Moos 42:38

***Miksi Jaakob ei halunnut päästää Benjaminia lähtemään Egyptiin? Mikä tunne häntä ohjasi?
Onko sinulla ollut joskus joku tai jokin, josta olet halunnut pitää tiukasti kiinni onnesi vuoksi?***

Aikaisemmin kirjoitetun ja tämänkin kohdan perusteella tulee se vaikutelma, että Jaakob on vaipunut jonkinasteiseen apatiaan Joosefin menetettyään.

Jaakob apatian vallassa

Menee muutama kuukausi ja Egyptistä tuotu vilja alkaa olla syöty. Jaakob kehottaa poikiaan lähtemään matkaan. Tähän veljet Juudan johdolla vastaavat, etteivät lähde, jos Benjamin ei voi lähteä mukaan. Juuda lupaa kantaa täyden vastuun siitä, että Benjamin palaa takaisin. Keskustelun jälkeen Jaakob tulee seuraavan johtopäätökseen.

Ottakaa sitten mukanne myöskin veljenne ja nouskaa ja menkää jälleen sen miehen luo. Jumala, Kaikkivaltias, suokoon, että se mies tekisi teille laupeuden ja antaisi toisen veljenne sekä Benjaminin palata kotiin teidän kanssanne. Mutta jos tulen lapsettomaksi, niin tulen lapsettomaksi.

1. Moos. 43:13-14

Jaakobin pitää pakon edessä päästää irti ja luovuttaa kontrolli Jumalalle. Jaakob oli ollut liikaa kiinni Joosefissa ja Benjaminissa. Hän oli laiminlyönyt muita lapsiaan ja perhettään. Hän joutui valinnan paikalle siitä mikä on hänelle tärkeintä. Onko se Benjamin vai muu perhe. Jaakobin vaihtoehdot oli vähissä, joko hän pitää

pakkomielteisesti kiinni Benjaminista ja kokee perheineen nälkäkuoleman tai sitten luovuttaa saadakseen ruokaa koko perheelle.

Kun hän päästää irti, luovuttaa kontrollin itseltään pois, jättää asian Herran käsiin, tapahtuu käänne koko perheen vaiheissa.

Mikäköhän auttoi Jaakobia päästämään irti Benjaminista?

Sovellus:

Meillekin voi tulla elämään asioita, joista pidämme pakkomielteisesti kiinni.

Se voi olla tarrautuminen omaan lapseen, suojellaksesi häntä kaikelta mahdolliselta pahalta, niin kuin Jaakobilla. Se voi olla työpaikka, tai intohimoinen harrastus. Se voi olla voimakas tarve kontrolloida omaa tai puolison elämää. Se voi olla murehtimista, haluttomuutta tai kyvyttömyyttä luottaa Jumalan johdatukseen ja huolenpitoon.

Oikeastaan kyseessä voi olla mikä tahansa asia, joka tulee esteeksi Jumalan tahdon toteutumiselle elämässämme.

Tunnistatko elämästäsi asioita, joita murehdit? Asioita, joita et ole luovuttanut Jumalalle, koska et luota Hänen huolenpitoonsa.

Voi olla, että juuri murehtimisemme

on se asia, joka estää meitä näkemästä Jumalan siunauksen ja huolenpidon elämässämme.

Mikä auttaa sinua luottamaan Jumalan viisauteen, johdatukseen ja apuun?

Jeesuksen sanat ovat edelleen hyvin ajankohtaiset meille:

”Sen tähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset

kuin ne?

Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa?

Ja mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä kehrää.

Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset?

Älkää siis murehtiko sanoen: Mitä me syömme? tahi: Mitä me juomme? tahi:

Millä me itsemme vaatetamme?

Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan.

Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.

Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa.

Matt 6: 25-34

Mikä edellä olevassa Raamatun kohdassa puhuu sinulle vertauskuvana vahvimmin luottamuksesta Jumalaan?

Uskallatko nyt luottaa Jumalan huolenpitoon?

Mitä pelkää eniten tällä hetkellä?

Jeesuksen sanat ovat voimakkaita kehoituksia meille olla murehtimatta.

5. Syyllisyyden taakka

Veljet lähtivät uudelle reissulle Egyptiin.

Balsamia, hunajaa, kumihartsia, rahaa

He ottivat mukaansa, vähän balsamia ja hunajaa, kumihartsia ja hajupihkaa,

pähkinöitä ja manteleita. Kumihartsi, balsami ja hajupihka olivat samoja tuotteita,

kuin mitä siinä orjakaravaanissa kuljetettiin, joka vei Joosefin Egyptiin.

Myöskin kaksinkertaisen määrän rahaa, koska edellisen käynnin rahat oli palautettu heille säikeissä.

Kun Joosef näki veljensä ja Benjaminin, hän halusi tarjota heille ruhtinaallisen päivällisen talossaan. Taloon vietäessä veljien päässä pyöri kaikki mahdolliset uhkakuvat, orjaksi joutumisesta ja ryöstämisestä.

Syällisyys painoi vielä veljiä raskaana ja syystäkin.

Syällisyys sai todellisuuden näyttämään veljistä synkemmältä kuin se olikaan.

Mitä veljet ajattelivat saapuessaan toisen kerran Egyptiin?

Sovellus: Pitkittynyt syällisyys vääristää näkökyvyn ja asioihin suhtautumisen.

Onko sinulla kokemusta pitkittyneestä syällisyydestä?

Syällisyydellä ja synnintunnolla on tärkeä tehtävä. Itsessään syällisyys ei kuitenkaan paranna mitään. Luonnostaan syällisyys on kuin syyttävä sormi, joka kääntää katseen itseemme ja synnyttää myös häpeää. Syällisyyteen ja häpeään on kuitenkin aivan turha jäädä märehtimään.

Häpeän ja syällisyyden keskeltä kannattaa mahdollisimman pian kääntää katse Jeesukseen Kristukseen. Tunnustaa mokansa Jeesukselle Kristukselle, kuin myös sille ihmiselle, jota vastaan on rikkonut. Käytetään mahdollisuutta kääntyä Kristuksen puoleen, usein, aktiivisesti ja viivyttelämättä.

6. Anteeksiantamuksen siunaus

Talossa veljet tapasivat myös vankina olleen Simeonin.

Joosef tuli paikalle ja vastassa olivat veljet lahjoineen, kumartuen hänen eteensä.

Joosef kysyi kuulumisia ja isän vointia. Benjaminin nähdessään hän jälleen murtui kyyneliin ja meni piiloon sisähuoneeseen itkemään.

43:31 Sen jälkeen hän pestyään kasvonsa tuli ulos, hillitsi itsensä ja käski:

Tarjotkaa ruokaa.

43:33 He istuivat vastapäätä häntä iän mukaan, esikoinen ensimmäisenä ja nuorin viimeisenä; ja ihmetellen miehet katselivat toisiaan.

43:34 Ja hän antoi kantaa omasta pöydästään ruokia heille, ja Benjaminin annos oli viisi kertaa suurempi kuin kaikkien muiden. Ja he joivat hänen kanssaan ja juopuivat.

1. Moos. 43

Kuinka Joosef otti veljet taloonsa vastaan toisella kerralla?

Olisi ollut kiva nähdä veljesten ilmeet ja lukea ajatukset: ”Miten ihmeessä me istutaan tässä ikäjärjestyksessä?”

Veljet juhlivat sitten oikein pohjanmaan kautta, juovuksiin asti.

Juhlakattaus

Uudelleen Joosef saa muistutuksen unien toteutumisesta, kun veljet kahteen otteeseen kumartuvat hänen eteensä. Luulen että nuo tuliaiset osaltaan toivat muistoon kaiken koetun, orjakaravaania myöten.

Joosef kohteli veljiään aivan eri tavoin kuin ensimmäisellä kerralla.

Hän osoitti ruhtinaallista vieraanvaraisuutta veljilleen. Tulkitsen tämän niin, että

Joosef oli käynyt anteeksiantamisen kamppailun ja hän oli selvinnyt siitä voittajana.

Hän oli antanut anteeksi veljilleen. Samoin myös kaikki eletty elämä alkoi saamaan uudenlaisia merkityksiä.

Syynä hänen Egyptissä olemiseen ja sinne joutumiseen olikin siinä, että hänen isänsä perhe pelastuu. Sama perhe, jonka hän muutamia vuosia aikaisemmin oli halunnut unohtaa.

Entä jos Joosef ei olisi antanut anteeksi? Jumalan missio, kaiken koetun perimmäinen tarkoitus, olisi jäänyt toteutumatta Joosefin kohdalla.

Jaakobin perhe ei olisi pelastunut hänen kauttaan. Kaikki koetukset olisivat tästä näkökulmasta katsottuna valunut hukkaan.

Sovellus;

Jumala antoi ja antaa suuren siunauksen anteeksiantamuksessa.

Jumalan mission toteutuminen, lopullinen päämäärä meidän elämässämme, tarkoittaa myös anteeksiantamuksen todeksi elämistä. Aktiivista anteeksiantamista ja anteeksi pyytämistä.

Jos ne eivät ole totta meidän elämässämme, me jäämme vaille anteeksiantamuksen

pelastavasta, elämää varjelevasta ja elämää ylläpitävästä siunauksesta.

Siihen meillä ei kenelläkään pitäisi olla varaa.

7. Testi

Päivälliselläkään Joosef ei vielä paljastanut, kuka hän pohjimmiltaan on.

Veljet olivat varmasti pää pyörällä saamastaan kohtelusta.

Seuraavaksi hän laittoi veljet testiin. Joosef halusi varmistaa, mitä veljet olivat miehiään, tuolla hetkellä. Oliko mikään muuttunut aikaisemmasta.

Ajan voittamiseksi lyhyesti kerron ja palautan mieleen tapahtumat. Jos ne eivät ole entuudestaan tuttuja, voit lukea ne 1. Moos luvusta 44.

Miksi Joosef testasi toistamiseen veljiään (laittamalla hopeamaljan Benjaminin säkkiin)?

Joosef pyysi palvelijaansa piilottamaan viljarahojen lisäksi Benjaminin säkkiin

hopeamaljansa ja lähetti veljensä matkaan.

hopeamalja

Sitten Joosef lähetti palvelijansa heidän peräänsä, jonka tehtävä oli syyttää heitä maljan varastamisesta. Jos varas löytyisi, hänen pitäisi jäädä Egyptiin orjaksi, muut olisivat vapaita. Näin Joosef loi keinotekoisesti hieman vastaavan tilanteen, kuin missä veljet olivat olleet myydessään Joosefin orjaksi. Mikä olisi heidän reaktionsa ja suhtautumisensa nyt Jaakobin suosikki poikaan. Haluaisivatko he pelastaa vain oman nahkansa ja hyljätä Benjaminin.

Vastaus on selkeä, eivät. He kaikki olivatkin nyt valmiita laittamaan itsensä likoon veljensä ja sitä kautta myös isänsä puolesta. Kaikki palasivat takaisin Joosefin eteen silläkin uhalla, että päätyisivät orjiksi.

Muutos aikaisempaan on dramaattinen. Veljissä oli tapahtunut muutos. Myös Juudan kasvutarina on huikea, joskaan nyt emme voi syvemmin keskittyä siihen.

Juuda oli noussut kantamaan veljessarjassa vastuuta. Juuda laittoi itsensä likoon täysin, puolustaessaan veljeään. Hän oli valmis uhraamaan oman elämänsä ja vapautensa Benjaminin puolesta.

Juudan käytöksessä on nähtävissä samaa itsensä uhraavaa rakkautta, kuin mitä myöhemmin Jeesus, Juudan jälkeläisenä osoitti suuremmissa mittakaavassa.

Juudan puhe ja koko veljessarjan vastuunkataminen murtaa ja vakuuttaa Joosefin lopullisesti.

Mikä muutos veljissä oli tapahtunut?

Oletko sinä nähnyt tai kuullut jostakusta, jonka elämässä olisi tapahtunut vastaava suuri muutos?

Ja hän purskahti ääneensä itkemään, niin että egyptiläiset ja faraon hoviväki sen kuulivat. Ja Joosef sanoi veljilleen: Minä olen Joosef. Vieläkö minun isäni elää? Mutta hänen veljensä eivät voineet vastata hänelle, niin hämmästyksissään he olivat hänen edessään. Mutta Joosef sanoi veljilleen: Tulkaa tänne luokseni. Ja he tulivat. Niin hän sanoi: Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin.

”Niin Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä, pelastukseksi monille. Ette siis te ole lähettäneet minua tänne, vaan Jumala; hän asetti minut faraon neuvonantajaksi ja koko hänen hovinsa herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi. Menkää, rientäkää minun isäni tykö ja sanokaa hänelle: Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi, tule luokseni, älä viivyttele!”

1. Mooseksen kirja 45:2-4, 7-9

Mikä oli Joosefin selitys sille, miksi Jumala oli lähettänyt hänet Egyptiin?

Joosefin voimakkaat reaktiot kertovat voimakkaista tunteista. Reaktiot kertovat siitä että hän eli ja koki voimakkaasti nuo vaiheet elämässään. Hän ei ollut sulkeutunut ja katkera, vaan elämää kokeva ja hetkessä läsnäoleva.

Joosef, selkeys

Hänellä oli nyt selkeä ymmärrys ja käsitys siitä, mikä oli Jumalan suunnitelma hänelle ja koko isänsä perheelle.

Missä oli nyt se mies, joka sanoi: ”Herra on saanut minut unohtamaan isäni perheen”. Hän oli halunnut unohtaa perheen, joka oli tuottanut hänelle paljon kipua ja tuskaa.

Joosef oli tullut ymmärtämään, isän perheen pelastaminen olikin nyt hänen elämänsä

ykkösprioriteetti. Siitä kertoo Joosefin sanat, jotka hän pyytää veljensä välittämään isälleen: ” tule luokseni, älä viivyttele!”

Joosefin elämä, hemmotellusta uneksijasta, veljien järkyttävän hylkäämisen, orjuuden, palvelemisen, pettymysten, vankeuden ja menestyksen kautta, kansakuntien pelastuksen välimieheksi, on aivan huikea.

Jumalan näky, Jumalan missio, Jumalan uskollisuus oli se, joka kantoi Joosefin kaiken tämän läpi.

Millä sanoilla Joosef kutsui isäänsä luokseen?

Kenelle sinä haluaisit sanoa nuo sanat?

Tai onko joku, jonka toivoisit sanovan sinulle nuo sanat?

Sovellus: Jumalalta tullut näky kantaa silloinkin, kun meillä on tie ja pallo hukassa.

Meidän osamme on olla uskollisia siinä ja niissä tehtävissä, jotka olemme Herralta saaneet. Ei enempää eikä vähempää.

Jalokivi

Joosefin kipeästä henkilöhistoriasta tuli kruununjalokivi, josta riitti rikkautta ja yltäkylläisyyttä monelle.

Mikä on sinun historiasi, kruununjalokivi, joka nyt voi näyttää tuhkalta, arvottomalta ja hyljättävältä. Jumalan käsittelyssä ja anteeksiantamuksen korkeakoulussa, se mikä nyt on tuhkaa, voi tiivistyä timantiksi hänen käyttöönsä.

Näitä pohtiessani mieleeni nousi Anna-Mari Kaskisen sanoittama ja Petri Laaksosen säveltämä ”Itkemättömät itkut” laulu. Tämän laulun kautta olen saanut syvästi tuntea, kuinka Herra on hoitanut sisintäni.

Onko sinulla kipeä muisto, jonka haluat nyt jättää Jumalalle?

Pyysin Päiviä että hän laulaa tuon laulun tähän opetuksen päätteeksi.

Rukoillaan ennen sitä.